

שתי משניות ליום משנה שלמה

יו"ל ע"י משנה שלמה
העמותה להנחלת אהבת התורה
ואהבת ישראל (ע"ר)

מס' עמותה: 580553329

משנה שלמה עמותה
להנחלת אהבת התורה
ואהבת ישראל (ע"ר)

טל': 052-5802345 מייל: mishna.shlema@gmail.com
כתובת: עין שמש 23 גני תקווה 58900

פרויקט שתי משניות ליום - לעילוי נשמת
הרה"ק רבי אברהם מתתיהו ב"ר מנחם נחום זצוק"ל כ"ק האדמו"ר מסטנשט
הרה"ק רבי חיים זאנוויל ב"ר משה זצוק"ל כ"ק אדמו"ר מריבניץ

"תנא דבי אליהו כל השונה הלכות בכל יום מובטח לו שהוא בן העולם הבא שנאמר: "הליכות עולם לו"
אל תיקרי הליכות אלא הלכות". - רש"י: הלכות - משנה וברייתא, הלכה למשה מסיני.

הלימוד היומי לעילוי נשמת הרה"ק רבי דוד שלמה ב"ר ירחמיאל זצ"ל כ"ק מרן אדמו"ר רבי ישכר דב בן כ"ק מרן רבי יהושע זצ"ל

משנה ב'

רבינו עובדיה מברטנורא

ורזי האשקלונני - חגורה רחבה שבה חובשים את הבהמה. תרגום ויחבוש את חמורו, וריזו. (בראשית כ"ב) ובאשקלון עושים אותן של עץ, וקרויין וריזי אשקלונני על שם מקומן.

מדוכה המדית - מכתשת העשויה במדי. לוקחים חתיכת עץ גדולה עבה וארוכה, וחוקקים כמין מכתשת באמצעה, ורוכבים עליה מכאן ומכאן וכותשים. ולפיכך יש עליו תורת מרכב.

עביט של גמל - תרגום בכר הגמל, בעביטא דגמלא (שם ל"א).

טפיטן של סוס - אוכף שעל הסוס בלשון משנה טפיטן שמו, ושל גמל עביט שמו, ושל נאקה אוכף שמו, כל אחד שמו עליו. וכולן מרכב הן, אלא שיש מהן שפעמים עשוין לישב עליהן.

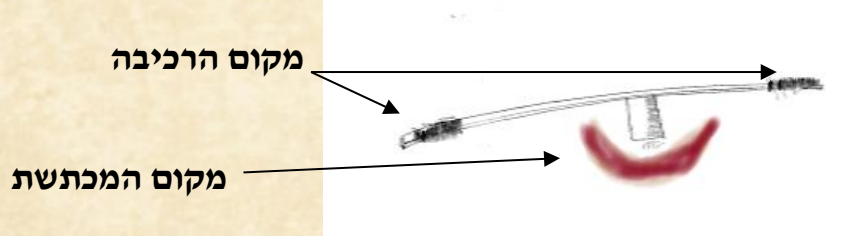
טפיטן של סוס טמא מושב - דאין טמא מרכב אלא המיוחד לרכיבה בפיסוק רגלים, ואינו עשוי לישבה כלל.

בקונפון - שדה ששוחקים שם המלכים, ורגילים לשבת על הטפיטן של סוס לראות בשחוק המלך, הלכך טמא מושב. קונפון, שדה, בלשון לע"ז קנפ"ו. ואין הלכה כרבי יוסי.

אבל אוכף של נאקה טמא - רמב"ם פירש, טמא מושב. ותנא קמא קאמר לה, דפליג אטפיטן של סוס ומודה באוכף של נאקה שהוא טמא מושב. ורבותי פירשו, אבל אוכף של נאקה טמא מרכב. ורבי יוסי קאמר לה, דמודה לתנא קמא באוכף של נאקה שאינו מיוחד אלא לרכיבה.

כתוב בתורה "וכל המרכב אשר ירכב עליו הזב יטמא" (ויקרא טו, ט) ומפסוק זה למדים שכל דבר המשמש לרכיבה, אם רכב עליו הזב הרי הוא נעשה אב הטומאה. משנתנו מונה כלים שמקבלים טומאה משום מרכב.

אלו הדברים שהמשנה תמנה טמאין משום מרכב ראויים לקבל טומאה משום שהם משמשים לרכיבה **זרי האשקלונני** חגורה רחבה שחובשים בה את החמור בעיר אשקלון, ו**מדוכה המדית** מכתשת שהיו מייצרים במדי, וכך היתה עשויה: היו לוקחים קרש עבה וארוך, וכנגד אמצע הקרש היו בונים מכתשת וחתיכת עץ מתוך הקרש הגדול היתה יושבת בתוכה, ושני אנשים היו רוכבים על הקרש, כל אחד בצד אחד, וכך היו כותשים את מה שנמצא במכתשת, ו**עביט של גמל** כר שמניחים על הגמל, ו**טפיטן של סוס** כמין שטיח שמניחים תחת אוכף הסוס. **רבי יוסי אומר: אף טפיטן של סוס טמא משום מושב** כלומר שלדעת רבי יוסי טפיטן של סוס מקבל טומאה משום מושב, היינו טומאת מדרס ולא משום מרכב, וטעמו של רבי יוסי הוא: **מפני שעומדו עליו בקמפון** היינו שהיו רגילים לשבת על הטפיטן של הסוס כשרצו לצפות במשחקים והתחרויות שהיו עושים המלכים בכיכר המשחקים. **אבל אכף של נאקה** נקבת הגמל - **טמא** יש מפרשים שפיסקה זו היא מדברי תנא קמא, כלומר שמודה תנא קמא באוכף של נאקה שהוא טמא משום מושב (רמב"ם), ויש מפרשים שפיסקה זו היא המשך דבריו של רבי יוסי, כלומר שמודה רבי יוסי לתנא קמא באוכף של נאקה שהוא טמא משום מרכב, לפי שהוא מיועד לרכיבה בלבד.

לעילוי נשמת

מורי ורבי הרה"ק יצחק יגן ב"ר יעקב ורחל זצוק"ל
מור"ר אבי דוד שלום ב"ר שלמה דב וברכה שיפמן ע"ה
הרבנית פעריל דבורה ע"ה בת הרב ישראל צבי יאיר
מרת חיה רויזא בת מוה"ר נטע צבי שלאינגר ע"ה

לקבלת המשנה היומית למייל או לוצאפ ולהנצחות
ניתן לשלוח מייל לכתובת: mishna.shlema@gmail.com
או לשלוח הודעה לנייד: 052-5802345 או: 053-4287288

משנה ג'

שואלת המשנה **מה** ההבדל **בין** דבר שנטמא משום **מְרָקָב לְמוֹשָׁב** לבין דבר שנטמא משום מושב, ועונה המשנה **מְרָקָב חֵלֶק מִגְעוּ מִמְשָׂאוֹ** היינו שבמרכב דין הנוגע במרכב שונה מדינו של הנושא את המרכב, שכן הנושא את מרכב הזב (דבר שמשמש לרכיבה ורכב עליו הזב) מטמא בגדים שעליו, אבל הנוגע במרכב הזב אינו מטמא בגדים שעליו, **ומוֹשָׁב לא חֵלֶק מִגְעוּ מִמְשָׂאוֹ** אולם במושב, דין הנושא ודין הנוגע הוא אותו הדין, שכן במושב אף הנוגע במושב הזב מטמא בגדים כמו הנושא את המושב. **תְּפִית שֶׁל חֲמוּר** מעין סולם קטן שעשוי מעץ שמניחים על החמור, ועליו מניחים את המשא, **שֶׁהוּא יוֹשֵׁב עָלֶיהָ** אע"פ שפעמים האדם יושב על התפית בדוחק - **טְהוֹרָה** אינה מקבלת טומאה, לפי שאינה ראויה לא לרכיבה ולא לישיבה. **שְׁנָה בָּהּ אֶת הַנְּקֵבִין** ואם הרחיב את מקום המושב ע"י כך שעשה בה חורים חדשים לשלבים, ובצורה כזו הרחיק את השלבים זה מזה, **או שִׁפְרָצוֹן זֶה לְתוֹךְ זֶה** היינו ששבר את אחד השלבים כך שנעשה רווח גדול יותר בין השלבים ושיעורו הוא יותר מטפח - התפית **טְמֵאָה** מקבלת טומאת מדרס, הואיל ותיקן אותה ויכולים עתה לשבת עליה.

רבינו עובדיה מברטנורא

חלק מגעו ממשאו - דנושא מטמא בגדים ואין נוגע מטמא בגדים.
תפית של חמור - עצים שנותנים על גב החמור לחבר ולקשור עליהם המשא. ואינן ראויין לא לרכיבה ולא לישיבה.
שינה את הנקבים - דבשינוי נקביהן נותן מקום לאדם לישוב שם.
או שפרצן - שהסירים ממקומם ונתנן זה לצד זה.
ויש מפרשים, תפית של חמור טהורה לפי שאין ברחבה טפח, וכל שאין ברחבה טפח לא חזי לישיבה, וכשינה את הנקבים דהיינו שהרחיב מקום המושב או שפירצן ונעשה מקום המושב רחב טפח, טמאה.